

Азъ се напълно убедихъ че г-нъ Вазовъ е подписанъ несъзнателно и щомъ не се касае подписанъ до неговата оставка, нищо не значи че е подписанъ несъзнателно. Белкимъ турски-тъ паки прочитатъ писаното когато удрятъ мюхюра си.

Отговорът на Министерството по първата часть че *кредитът бил исчерпан*, бъше едно просто извинение. Министерството отказа да купи отъ нея, защото имало писано неприятни нѣща та миналото на нѣкои отъ нашите владици.

Въ втората часть ако и да нѣма писано за владици и патрици, обаче, като несъмъ знаилъ, че г. Займовъ билъ тогава членъ въ Учебният Комитетъ, писаль съмъ въ предговора и то твърдѣ вкратцѣ за съставената отъ него, пълна съ лъжи и измислици книга „*Василь Левски*“, както и за „*Минжлото*“.

Исповѣдвамъ, че и мене не е било приятно да пиша, както за нашите владици, така и за католическите домини, за протестантските пастири, нито да излагамъ отъ недостатъците на такива съчинения, на които авторите се радватъ на една популярност между народа, нѣ съ замълчаванието трѣбаше да скрия самата истина и да бъда осъденъ въ пристрастие.

Съ пълна надѣжда, споредъ обѣщанието на г-на Вазова че ще бъда олесненъ отъ Министерството, дохаждахъ въ София, връшахъ се въ Пловдивъ и като ми се отказа, освѣнъ че бѣхъ задълженъ на хотела нѣ нѣмахъ пари и да се заврънѫ, та подъ поръчителството на г-на А. И. Дукова, взехъ съ лихва отъ Бр Свакерови 150 л. които отпослѣ г-нъ Дуковъ заплатилъ, а пакъ азъ нѣмъ още не съмъ ги повърналъ, тъй щото вместо да се олесня, на дълговетъ си дългъ прибавихъ.

Следъ всички тѣзи несполуки, рѣшихъ да се отнесъ писмено до нѣкои известни богатashi въ София, съ надѣжда че ще взема отъ десетина души по 100 или 50 л. и ще се олесня. Нѣ първия опитъ когото направихъ до единъ още по-забогатѣлъ банкеринъ, застави ме да се откажа отъ това намѣрение.

Въ отчаянието си напечатихъ 6000 листца съ съдѣржание: „Есякой единъ българинъ, койго е прочелъ двѣ части отъ книгата „*Княжество България*“, той е напълно увѣренъ, че и книгата по руско-турската война, ще бѫде така сѫщо интересна; нѣ ако нѣкой не иска да знае течението на тѣзи освободителна война, или пакъ не иска да даде два лева за книгата, той се умолява да ми помогне, а